

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 49Er/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114203694
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2114203694.3

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: X. V.. M. B., N.. XX.XX.XXXX, C. A. R. XXX, XXX XX, X. V.. B. B., N.. XX.XX.XXXX, C. A. R. XXX, XXX XX, X. V.. V. B., N.. XX.XX.XXXX, C. A. R. XXX, XXX XX, zastúpení matkou Z. B., N.. XX.XX.XXXX, C. A. R. XXX, XXX XX, proti povinnému: M. B., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Q. XX, XXX XX B., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Juraj Rácik, Hlavná 11, 917 01 Trnava, o vymożenie zameřkaného a beřného výživného, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu z a s t a v u j e.

II. Súd p r i z n á v a súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči p o v i n n é m u.

odôvodnenie:

1. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v aktuálnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

2. Poverením Okresného súdu Trnava č. 5207*159195 zo dňa 07.03.2014 bol súdny exekútor JUDr. Juraj Rácik v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") poverený vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Trnave, č.k. 17P/11/2012-179 zo dňa 28.05.2013, .

3. Dňa 03.04.2014 boli súdu doručené námietky povinného proti exekúcii, v ktorých uvádzal, že do dňa začatia exekúcie mal beřné výživné zaplatené, a nedoplatok zameřkaného výživného uhradil do 14 dní odo dňa doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie. Následne súd námietkam povinného, uznesením č.k. 49Er/225/2014-20 zo dňa 11.07.2014, vyhovel v časti zmeřkaného výživného a beřného výživného, aj námietkam proti predbeřným trovám exekúcie.

4. Na výzvu súdu zo dňa 17.06.2020, zákonná zástupkyňa oprávnených v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 03.07.2020 uviedla, že povinný si plní výživovaciú povinnosť pravidelne. Z týchto dôvodov nie je ďalej potrebné ani účelné vedenie exekúcie na beřné výživné do budúcnosti.

5. Dňa 26.06.2020 bolo súdu doručené podanie súdneho exekútora, ktorý uvádza, že povinný platí beřné výživné riadne a včas. Zároveň si súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie.

6. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

7. Podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

8. Podľa § 101 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu príkazom pohľadávky z účtu v banke, ak sa odpisovanie pohľadávky vykonáva už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

9. Podľa § 64 Exekučného poriadku, spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 167 a 172).

10. Podľa § 63 Exekučného poriadku, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, b) príkazom pohľadávky, c) predajom hnuteľných vecí, d) predajom cenných papierov, e) predajom nehnuteľností, f) predajom podniku, g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

11. Podľa § 61b Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3); to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnuteľnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľností a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

12. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom, teda exekúciou. Pri vymáhaní pohľadávok výživného je oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané, a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné.

13. Dôvody pre zastavenie exekúcie vo všeobecnosti špecifikuje ustanovenie § 57 Exekučného poriadku. Dôvodom zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 101 Exekučného poriadku je predovšetkým správanie povinného a predpoklad dobrovoľného plnenia rozhodnutím stanovenej povinnosti. Ide o jediný prípad, v ktorom zákon umožňuje povinnému na jeho návrh dosiahnuť zastavenie výkonu rozhodnutia aj vtedy, keď pohľadávka nie je zaplatená a naďalej existuje zákonný podklad na pokračovanie v exekúcii (nárok na výživné trvá). Predpokladom pre aplikovanie tohto ustanovenia je skutočnosť, že exekúcia je vedená už len pre bežné výživné a nedoplatky za minulé doby boli v plnom rozsahu uhradené, tiež je potrebné zohľadniť aj predpoklad jeho dobrovoľného platenia do budúcnosti.

14. Na zastavenie exekúcie v takomto prípade nie je právny nárok a je vecou voľnej úvahy súdu, ako rozhodne o návrhu povinného, ktoré rozhodnutie súdu aj vzhľadom na použitie úvahy súdu musí byť riadne zdôvodnené. Táto úvaha musí mať oporu predovšetkým v poznatkoch súdu o tom, kedy možno dôvodne predpokladať, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne, pričom súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie prihliada aj na to, z akého dôvodu sa povinný pôvodne omeškal s plnením vyživovacej povinnosti, ako aktívne sa v rámci svojich možností postavil k splateniu zameškaného výživného a aké je stanovisko oprávneného k zastaveniu exekúcie.

15. Za existujúcej situácie, keď povinný dlhodobo dobrovoľne plní povinnosť uloženú mu súdnym rozhodnutím (exekučným titulom), nemožno trvať na tom, aby pre plnenia - pohľadávky oprávneného splatné v budúcnosti - bola naďalej vykonávaná exekúcia. Nie je dôvodné vykonávať nútený výkon prostredníctvom súdneho exekútora na bežné výživné, vzhľadom na postoj povinného k plneniu súdom uloženej povinnosti bežného výživného. Ust. Exekučného poriadku zakotvujú zásadu, že pri vykonávaní exekúcie treba dôsledne dbať v neposlednom rade i o to, aby nevznikali zbytočné trovy exekúcie. Podľa názoru súdu ďalšie pokračovanie v exekúcii za daného stavu by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a účelnosti vedenia exekučného konania. Súd s ohľadom na vyššie uvedené v zmysle § 57 ods. 2 v spojení s § 101 Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

16. Súd na záver opätovne zdôrazňuje, že ak si povinný nebude plniť vyživovacie povinnosti vyplývajúce z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, nič nebráni oprávneným osobám opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

18. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

19. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, náklady podľa § 196 uhradza povinný.

20. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

21. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady hotových výdavkov, náhrady za stratu času, spôsob ich určenia a výšku primeraného preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov exekútora (§ 196 a § 197 ods. 2) ustanoví ministerstvo po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

22. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.